



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1557/18
13.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Радмиле Ђурић, председника већа, Маје Чогурић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Зоран Илијевски, адвокат из Крагујевца, Лепенички булевар 5/13, против тужене Републике Србије-Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, чији је заступник Државни правобранилац, Београд, Косовска 31, ради раскида уговора и накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца и жалби тужене изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 1920/15 од 13.11.2017. године, у седници одржаној 13.5.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 1920/15 од 13.11.2017. године у ставу четвртном, шестом и седмом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 1920/15 од 13.11.2017. године у ставу првом, трећем и петом.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ став други изреке пресуде Вишег суда у Београду П 1920/15 од 13.11.2017. године, тако што се обавезује тужена Република Србија-Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде да тужиоцу АА на име уплаћених средстава на име депозита за учешће на јавном надметању исплати 80.892,66 динара са законском затезном каматом почев од 3.9.2015. године, као дана подношења тужбе па до исплате, и у том делу усваја жалба тужиоца, док се у преосталом делу става другог изреке којим је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на 80.892,66 динара почев од 24.4.2008. године па до 2.9.2015. године жалба тужиоца одбија као неоснована и потврђује став други изреке пресуде Вишег суда у Београду П 1920/15 од 13.11.2017. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у ставу осмом изреке пресуде Вишег суда у Београду П 1920/15 од 13.11.2017. године тако што се

ОБАВЕЗУЈЕ тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 157.485,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 97.860,00 динара у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1920/15 од 13.11.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па се раскидају Уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини 320-11-06470/44-2008-06 од 2.12.2008. године и Анекс 2 уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини 320-11-06470/44-2008-06 од 22.1.2013. године, закључени између тужиоца и тужене.

Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име уплаћених средстава на име депозита за учешће на јавном надметању исплати 80.892,66 динара са законском затезном каматом почев од 24.4.2008. године, као дана уплате па до коначне исплате.

Ставом трећим изреке усвојен је делимично тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име уплаћене прве закупнине исплати 296.924,00 динара са законском затезном каматом почев од 3.9.2015. године, као дана подношења тужбе па до коначне исплате.

Ставом четвртим изреке одбијен је део тужбеног захтева за исплату прве рате закупнине у делу за законску затезну камату на 296.924,00 динара почев од 19.8.2008. године, као дана уплате па до 3.9.2015. године, као дана подношења тужбе.

Ставом петим усвојен је делимично тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име уплаћене закупнине исплати 460.168,00 динара са законском затезном каматом почев од 3.9.2015. године, као дана подношења тужбе па до коначне исплате.

Ставом шестим одбијен је делимично тужбени захтев за исплату уплаћене закупнине у делу за законску затезну камату на 460.168,00 динара почев од 25.11.2009. године, као дана уплате па до 3.9.2015. године, као дана подношења тужбе.

Ставом седмим одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име изгубљене добити исплати 15.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршеног вештачења па до исплате.

Ставом осмим обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 155.825,00 динара са законском затезном каматом почев од 13.11.2017.

године, као дана пресуђења па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде тужилац и тужена су благовремено изјавили жалбе и то тужилац против става другог, четвртог, шестог, седмог и решења о трошковима поступка из става осмог изреке, а тужена против става првог, трећег, петог и решења о трошковима поступка из става осмог изреке, обе парничне странке због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност првостепене пресуде у смислу члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18 и 18/20) Закона о парничном поступку, Апелациони суд је нашао да су жалбе тужиоца и тужене делимично основане.

У поступку пред првостепеним судом није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени, пази по службеној дужности, а неосновано се жалбама тужиоца и тужене указује на битну повреду поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку. Супротно жалбеним наводима, изрека пресуде је јасна и разумљива, није противречна изнетим разлозима о битним чињеницама, који су јасни, потпуни, међусобно сагласни и непротивречни садржини изведених доказа, те се њена законитост и правилност могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужена су 2.12.2008. године закључили уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини, којим су уређена њихова међусобна права и обавезе у погледу закупа пољопривредног земљишта у државној својини, које се налази у Општини ... и то КО ..., уписано у лист непокретности–поседовни лист ..., шифра јавног надметања ..., кат.парцела ...-..., укупне површине 178 хектара 68 ари и 70 м²; КО ..., лист непокретности-поседовни лист ... и ..., шифра јавног надметања ..., кат.парцеле ...-..., ...-... и ...-..., укупне површине 210 хектара 00 ари и 66 м² и КО ..., лист непокретности-поседовни лист ... и ..., шифра јавног надметања ..., кат.парцеле ..., ... и ...- ... и ..., укупне површине 52 хектара 56 ари и 56 м², све укупне површине 441 хектара 25 ари и 92 м². Уговором је предвиђено да тужени даје у закуп земљиште тужиоцу као закупцу а да тужилац као купац земљиште узима у виђеном стању и не може се позивати на материјалне недостатке истог (члан 2). Према одредби члана 3, земљиште у КО ... се даје у закуп на три године а у КО ... и КО на период од десет година, тако да купац у посед улази по скидању усева, а најкасније 30.октобра текуће године, те да је земљиште у КО ... дужан да ослободи по скидању усева а најкасније до 31.10.2011. године, док је земљиште у КО ... и КО ... купац дужан да ослободи и врати у посед Министарства најкасније до 31.10.2018. године. Одредбом члана 4 уговора регулисана је висина и начин плаћања закупнине, тако што је одређено да се закуп плаћа годишње (став 1), да је закупнина одређена у динарској противвредности 4.872,41 евра што према средњем курсу НБС на дан надметања износи 404.463,28 динара (став 2), да је купац уплатио депозит за учешће у јавном надметању у висини од 1.011,97 евра, што према средњем курсу НБС на дан надметања износи 80.892,66 динара, а да је овај износ депозита Општина Оџаци дужна да уплати на посебан рачун буџета РС, те да је тиме купац платио део

закупнине за прву годину закупа а да преостали-неплаћени део закупнине за прву годину 2008/2009 износи 3.860,44 евра који ће платити у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан плаћања (став 3). Закупац се обавезао да ће износ преостале закупнине од 3.860,44 евра (за прву годину закупа) као и 4.872,41 евра за остале године закупа платити у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања (став 4), а да ће закупнину плаћати годишње, с тим што му обавеза исплате доспева 30. октобра за претходну економску годину. Одредбом члана 8 је предвиђено да уколико дође до промене површине земљишта које се даје у закуп, по било ком законском основу, странке ће закључити анекс уговора којим ће се утврдити нова површина а све према условима из овог уговора, док је одредбом члана 11 одређено да се уговор раскида у случају непоступања у складу са чланом 6 став 3 овог уговора (обнова средстава обезбеђења или плаћања закупнине унапред у случају да је закуп дужи од рока важности предатог средства обезбеђења), у случају неплаћања закупнине у року од 15 дана по доспелости, у случају некоришћења предметног земљишта у складу са Законом о пољопривредном земљишту, споразумним раскидом, као и у другим случајевима утврђеним законом На основу овог уговора купац ће о свом трошку укњижити право дугорочног закупа на земљишту код надлежне службе катастра непокретности и доставити о томе доказ Министарству (члан 13). Уговором је предвиђено је да се измене или допуне могу вршити само писаним путем уз сагласност уговорних страна а уговор су потписали тужилац, као купац лично и овлашћено лице Министарства.

Тужилац је од Општинске комисије Општинске управе Озаци писаним захтевом од 5.12.2008. године тражио увођење у посед пољопривредног земљишта у КО ... и КО, на основу уговора о закупу од 2.12.2008. године, како би извршио неходне припреме за наредну годину производње за рибњак. Комисија за увођење у посед општинске управе је упућеним дописом од 11.12.2008. године, обавестила ДТД „ББ“ да је овде тужилац купац пољопривредног земљишта у КО ... и КО ... на основу закљученог уговора о закупу од 2.12.2008. године, да је ДТД „ББ“ дотадашњи корисник који је земљиште користио без правног основа, те да му је то право престало доношењем одлуке о давању у закуп земљишта овде тужиоцу, као и да је дужно да пољопривредно земљиште у државној својини ослободи од људи и ствари, те да ће у супротном спровести поступак принудним путем. Увођење у посед тужиоца је заказано за 29.12.2008. године о чему је упућен допис Министарству ради обезбеђивања представника у раду Комисије за увођење закупца у посед пољопривредног земљишта у државној својини.

Пресуда Општинског суда у Озацима П 404/08 од 14.7.2009. године, којом је по тужби ДТД „ББ“ против тужене са умешачем на страни туженог АА, овде тужиоца, делимично усвојен тужбени захтев и утврђено право својине тужиоца по основу грађења, укинута је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2613/10 од 27.12.2010. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев да је ДТД „ББ“ стекао право својине на рибњаку и на одгајалиштима као посебним зк телима на парцели ..., на управној згради изграђеној на парцели ... КО ..., док је одбијен тужбени захтев за утврђење права својине на каналу као посебном зк телу изграђеном на парцели ..., на путу, посебном зк телу на парцели ..., као и право коришћења парцела ... и ... уз упис права коришћења парцела од до све у КО у корист тужиоца. Пресуда Гж 2613/10 је преиначена пресудом Врховног касационог суда Рев 588/11 од 9.5.2012.

године, тако што је утврђено да је тужилац стекао право коришћења на делу парцеле ... и ... КО ... који се налазе испод грађевинских објеката и служе за употребу изграђених грађевинских објеката, што је тужена дужна да трпи.

Анексом уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини који је закључен 3.9.2012. године на основу одредбе члана 8 и 15 уговора о закупу од 2.12.2008. године, промењена је површина пољопривредног земљишта које се тужиоцу даје у закуп, тако да укупна површина сада износи 388 хектара 69 ари и 36 м², да се земљиште у КО ... и КО ... (брисан предмет закупа-земљиште у КО ...), даје у закуп на десет година, да ће тужилац ући у посед по скидању усева и да је као купац дужан да земљиште ослободи до 31.10.2022. године и врати га у посед Министарству. Анексом 1 промењене су и одредбе главног уговора којима је регулисана висина и начин плаћања закупнине, тако што је закупнина одређена у противвредности 4.682,59 евра што према средњем курсу на дан јавног надметања износи 388.693,60 динара. Купац је тиме платио закупнину за прву годину закупа (2012/2013 годину), за другу и део треће године у износу од 379,64 евра, тако да преостали неплаћени део за трећу годину износи 4.302,95 евра. Тужилац и тужени су закључили 22.1.2013. године Анекс 2 уговора о закупу пољопривредног земљишта од 2.12.2008. године, којим је констатовано да је пресудом Гж 1622/11 од 2.2.2012. године одбијен тужбени захтев тужиоца ДТД „ББ“ против тужених уговарача (овде тужиоца и тужене) за утврђење ништавости уговора о закупу пољопривредног земљишта од 2.12.2008. године, као и је пресудом Гж 2613/10 од 27.12.2010. године тужиоцу ДТД „ББ“ признато право својине на изграђеном рибњаку, одгајалиштима и на управној згради у КО ... и право коришћења парцела ... и ..., док је одлуком Рев 588/11 од 9.5.2012. године ДТД „ББ“ стекло право коришћења на делу парцела ... и ... КО ..., под изграђеним објектима и које служе за њихову употребу, тако да се Анексом 2 прецизирају права и обавезе уговарача у погледу закупа пољопривредног земљишта у државној својини у КО Анексом 2 је одређено да је закупнина за предметно земљиште у КО ... динарска противвредност 2.228,56 евра обрачуната по средњем курсу НБС на дан јавног надметања почев од економске 2012/2013 године, да је купац платио на име депозита за учешће на јавном надметању динарску противвредност 1.011,97 евра што по средњем курсу НБС на дан јавног надметања износи 80.892,66 динара, затим да је 19.8.2008. године уплатио 296.924,00 динара што је по средњем курсу НБС на дан плаћања динарска противвредност 3.821,21 евра, као и да је уплатио 25.11.2009. године 460.168,00 динара што је динарска противвредност 4.873,18 евра по средњем курсу НБС на дан уплате, тако да је по главном уговору укупно плаћено 9.746,36 евра. Тим уплатама купац је платио закуп земљишта у КО ... за укупан период закупа, као и преостали део закупнине за земљиште КО ... за 2012/2013, 2014/2015, 2015/2016 годину и део закупнине за 2016/2017 од 262,66 евра, док је преостали износ закупнине за 2016/2017 године 1.965,99 евра.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2668/15 од 7.12.2015. године у парници тужиоца ДТД „ББ“ доо, против тужене и ЈВП „Воде Војводине“ са умешачем на страни тужених, АА, овде тужиоца, укинута је у усвајајућем делу пресуда П 3130/10 од 15.7.2015. године и усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је ДТД „ББ“ доо носилац права својине на рибњаку изграђеном на парцели ... и носилац права коришћења парцеле ... и парцеле ... и то 57597/112140 идеалних делова што у природи представља насип неопходан за употребу рибњака који је изграђен на парцели ... све

уписано у лист непокретности ... КО ...

Тужилац је по занимању пољопривредник и од 2005. године има регистровано пољопривредно газдинство. Након спроведеног поступка јавног надметања и учешћа на лицитацији, на основу одлуке о давању у закуп земљишта од 7.7.2008. године, закључен је са туженом уговор о закупу од 2.12.2008. године. Није знао да постоје права трећег лица на рибњаку који је био предмет лицитације. На терену је видео да постоје претходници али они нису имали правни основ за коришћење рибњака, што се доказивало изводом из земљишних књига где је писало државна својина, носилац права коришћења Министарство са којим има закључен уговор. Све време од закључења уговора тужилац је плаћао закупнину али није могао да уђе у посед, па самим тим није могао да организује производњу рибе. Када је закључио уговор о закупу наручио је рибљу млађ за целу 2009. годину што није платио јер није ушао у посед, а након тога није имао закључене уговоре о испоруци рибе зато што је постојао вакуум и немогућност улажења у посед. Тужилац није тражио раскид уговора о закупу јер је очекивао да ће га тужени увести у посед земљишта-рибњака у КО ... и КО ..., по основу закљученог уговора о закупу. После пресуде од 15.7.2015. године тужилац је коначно сазнао да неће бити уведен у посед на основу уговора са анексима. У судским поступцима који су се водили поводом спорног земљишта који му је дат у закуп, тужилац је био или тужени или умешач на страни туженог. Тужилац је поднео тужбу 3.9.2015. године.

Имајући у виду наведено, да су након закључења уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини од 2.12.2008. године, наступиле околности које отежавају испуњење обавезе тужене као закуподавца и једне уговорне стране због којих се не може остварити сврха уговора у том мери да је очигледно да уговор више не одговара очекивањима уговорних страна те да су се Анексом 2 изменили услови уговора с обзиром на промењене околности али да се уговор са Анексом 2 није могао извршити увођењем тужиоца у пољопривредно земљиште које је било предмет уговора о закупу, првостепени суд је закључио да су испуњени услови за раскид уговора о закупу и Анекса 2, па је применом члана 133 став 1 у вези члана 135 и 137 став 2 и члана 580 став 300 донео одлуку као у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

Првостепени суд је одбио захтев тужиоца за враћање депозита од 80.892,66 динара који је уплатио за учешће на јавном надметању за закуп предметног земљишта у државној својини, која чињеница међу странкама није била спорна, с обзиром да се депозит уплаћује неповратно ради учешћа у јавном конкурс.

Како се раскидом уговорне стране ослобађају уговорних обавеза, првостепени суд је обавезао тужену да тужиоцу врати прву рату закупнине од 296.924,00 динара и закупнину од 460.168,00 динара уплаћену за земљиште које је био предмет уговора о закупу са анексима, с обзиром да је испуњење обавезе туженог закуподавца постало немогуће због догађаја за који није одговара ниједна уговорна страна, јер у парници која је вођења у вези са спорним земљиштем утврђено је да треће лице има право коришћења на парцелама које су биле предмет уговора о закупу а за исход парничног поступка није могла знати ниједна уговорна страна, због чега је применом члана 132 и 137 став 1 300 донета одлука као у ставу трећем и петом ожалбене пресуде.

Првостепени суд је применом члана 137 став 1 у вези члана 214 и 210 те члана 277 ЗОО, досудио законску затезну камату на плаћене износе закупнине, почев од подношења тужбе, а не од дана плаћања, како је тужбом тражено, оцењујући да је тужена била савесни стицалац јер је након пресуде Гж 2613/10 од 27.12.2010. године и Одлуке Рев 588/11 од 9.5.2012. године уз сагласност странака закључен Анекс 2 од 22.1.2013. године којим је тужиоцу уплаћен износ закупнине урачунат као закупнина за преостало земљиште у КО ..., те да је након Анекса 2 донета пресуда П 3130/10 од 15.7.2015. године на основу које је треће лице стекло право својине на рибњацима и право коришћења парцела које су биле предмет Анекса 2, да је тужилац као закупач био упознат са овим судским поступцима као тужени или умешач на страни туженог, те да је 3.9.2015. године поднео тужбу у овој парници, због чега је донета одлука као у ставу четвртом и шестом првостепене одлуке.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду штете у виду изгубљене добити, првостепени суд је оценио да конкретно штету није причио орган правног лица незаконитим радњом у вршењу своје функције, с обзиром да у погледу одлука о додели пољопривредног земљишта тужилац није искористио сва правна средства у управном поступку као да се због измењених околности немогућности коришћења закупљеног земљишта у целости закључи анекс уговора о закупу и узме учешће у парничном поступку који је вођен у вези са закљученим уговором и са земљиштем датим у закуп. Осим тога, предложеним доказима тужилац није доказао да је штету претрпео, нити је доказао штетну радњу и узрочно-последничне везе између штетне радње и штете коју тужбом тражи, имајући у виду да измакла корист представља добит која према реалним околностима може да настане и то у виду користи коју би тужилац остварио за случај да није било штетне радње, што значи да између штетне радње и штете у виду измакле користи мора да постоји узрочна веза, а да је тужилац у свом исказу наведено да није имао закључење уговоре о испоруци рибе за рибњаке који су били предмет уговора о закупу јер је знао да постоји вакум и немогућност улажења у посед те да суду није доставио доказ да је наручио рибљу млађ за 2009. годину. Из изнетих разлога применом члана 155, 172 и 189 ЗОО одбијен је тужбени захтев за накнаду штете у виду изгубљене добити као у ставу седмом изреке.

Оцењујући жалбене наводе тужене, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање, које се наводима жалбе не доводи у сумњу, и правилно закључио применом материјалног права из члана 132 став 1 у вези чланс 137 став 2 и 580 став 3 ЗОО закључио да су испуњени услови за раскид уговора о закупу од 2.12.2008. године и Анекса 2 од 22.1.2013. године дајући за своју одлуку правилне разлоге које прихвата и овај суд. Супротно жалбеним наводима тужене, правилно је првостепени суд утврдио да су због наступања промењених околности које су онемогућиле тужену као закуподавца да испуни своју уговорну обавезу у целости, увођењем тужиоца у посед закупљеног земљишта у КО и КО ..., уговорне стране сагласно закључиле Анекса 2 уговора којим су промениле површину закупљеног земљишта као и висину закупнине, због чега су неосновани жалбени наводи којима се указује да је тужилац раскид уговора могао да захтева и раније мимо суда, што он није учинио већ је уместо раскида уговора изабрао снижење закупнине, односно да је пристао на закуп мање површине у складу са закљученим анексима, с обзиром да су закључени анекси израз сагласне воље уговорних страна, те да ни тужена као страна

којој је отежано испуњење обавезе из уговора о закупу није захтевала у смислу члана 133 ЗОО нити се обратила тужиоцу да због промењених околности уговор раскине, како то произлази из стања у списима. Како је закљученим анексима тужилац био обавезан да плаћа закупнину, тако што се већ плаћени износи урачунавају у закупнину те утврђује износ преосталог неисплаћеног дела закупнине уз остављање на снази одредбе члана 4 став 5 основног уговора којим је одређена да обавеза исплате закупнине доспева 30.октобра за претходну економску годину, неосновани су жалбени наводи да је тужилац изабрао да плаћа закупнину и поред сазнања о споровима и правима трећих лица која су у периоду пре закључења уговора о закупу били корисници парцела. Осим тога, имајући у виду да је због промењених околности које су наступиле после закључења уговора закључен и Анекс 2 уговора о закупу који Анекс није могао бити извршен увођењем тужиоца у посед закупљеног земљишта у КО ... услед доношења правноснажне судске одлуке о праву трећег лица на овом закупљеном земљишту, тако да се не може остварити сврха уговора о закупу, правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима тужене, раскинуо уговор о закупу од 2.12.2008. године и Анекс 2 од 22.1.2013. године. Сходно правним последицама раскида уговора из члана 132 у вези члана 137 ЗОО, неосновано се жалбом тужене оспорава одлука о враћању датог, односно закупнине коју је тужилац исплатио по основу раскинутог уговора о закупу и за земљиште КО ... које је земљиште Анексом 1 уговора брисано из уговора о закупу од 2.12.2008. године.

Неосновано се жалбом туженог оспорава закључак првостепеног суда да је тужена дужна вратити тужиоцу по уговору о закупу, односно основу који се није остварио примљену закупнину са законском каматом од подношења тужбе а не од дана стицања јер је тужена била савестан стицалац, код правилно утврђене чињенице да је након пресуде Гж 2613/10 од 27.10.2010. године и Рев 588/11 од 9.5.2012. године уз сагласност странака закључен Анекс 2 уговора о закупу, којим је тужиоцу урачунат износ плаћене закупнине као закупнина за преостало земљиште у КО ..., а тек након Анекса 2 је донета пресуда П 3130/10 од 15.7.2015. године којом је треће лице стекло право на рибњаку и парцелама у КО ... које су биле предмет Анекса 2 уговора о закупу. У прилог закључку да је тужена била савесна уговорна страна говори и чињеница да у судским поступцима који су вођени по тужби трећег лица и којима је треће лице претендовало на земљиште дато у закуп, није била првобитно тужена већ је у парнице накнадно приступала на место туженог, после закључења уговора о закупу од 2.12.2008. године, како то произлази из образложења судских одлука у које је првостепени суд извршио увид. Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд одбио захтев тужиоца за накнаду штете у виду изгубљене добити услед одсуства доказа о постојању штете и узрочно-последичне радње у смислу добити која према реалним околностима може да настане и то у виду користи коју би тужилац остварио за случај да није било штетне радње туженог. Наиме, према наводима тужилачке стране, тужилац је приступио закључењу уговора о закупу како би се бавио производњом рибе и на тај начин остварио приход. Међутим осим изнете намере, тужилац није доказао да је имао пословни план за обављање узгоја и продаје рибе у смислу да би приход реално и основано могао очекивати у одсуству навода и доказа о средствима које је планирао да уложи у производњу, које рибе и у којој количини према условима рибњака, те начину остварења профита који у виду изгубљене добити потражује. Код изнетог неосновано се жалбом туженог указује да првостепени суд није могао одбити захтев за накнаду изгубљене добити без претходног извођења вештачење

од стране вештака рибарске струке предложеног на околност изгубљене добити за производњу рибе у рибњацима, као доказа о постојању основа одговорности тужене.

Међутим, основано се жалбом туженог оспорава одлука првостепеног суда којом је одбијен тужбени захтев за враћање тужиоцу 80.892,66 динара које је уплатио на име депозита за учешће на јавном надметању у поступку лицитације, јер је реч о депозиту који се уплаћује неповратно ради учешћа у јавном надметању. Наиме, према одредбама који је уговор и анексима регулисан начин и висина плаћања закупнине у коју је урачунат и плаћени износ на име депозита за учешће на јавном надметању, то се не може сматрати да је реч о неповратно враћеним средствима, код уговарања да је тужилац платио део закупнине у висини уплаћеног депозита, због чега је у овом делу преиначена одлука из става другог изреке и на основу члана 132 и 137 ЗОО тужиоцу досуђен тражени износ који је уплатио на име депозита са законском затезном каматом од дана подношења тужбе у смислу члана 137 став 1 у вези члана 214 ЗОО, имајући у виду да је тужена била савесна уговорна страна из разлога који су већ образложени у овој одлуци.

Имајући у виду наведено, овај суд је применом члана 390 и члана 394 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучио као у ставу првом, другом и трећем изреке.

По налажењу овог суда, првостепени суд је супротно наводима жалбе тужене, правилном применом члана 153 и 163 ЗПП, тужиоцу признао право на накнаду нужних и стварних трошкова поступка које је имао у овом поступку, према вредности предмета спора са којим је тужилац успео а у границама постављеног трошковника и то за састав тужбе и једног поднесака по 11.250,00 динара, за приступ пуномоћника адвоката на три одржана рочишта по 12.750,00 динара и три неодржана рочишта по 7.125,00 динара, све према важећој АТ у време доношења побијане пресуде. Како је обавеза накнаде парничних трошкова новчана обавеза, која доспева када дужник (парнична странка) падне у доцњу, односно када одлука о трошковима парничног поступка постане правноснажна (било протеклом рока за жалбу, уколико се странка није жалила, било доношењем правноснажне одлуке по жалби) и када протекне рок за њено добровољно испуњење, тужена је у обавези да на целокупно досуђени износ на име трошкова парничног поступка, тужиоцу исплати и законску затезну камату тек од извршности одлуке, а не од дана пресуђења, како то погрешно налази првостепени суд. Међутим, имајући у виду да је делимично преиначење побијане пресуде од утицаја на износ судских такси на тужбу и пресуду, које су према вредности предмета спора са којим је успео у поступку досуђени тужиоцу у износу од по 37.680,00 динара, то је на основу члана 401 став 1 тачка 3 ЗПП одлучено као у ставу четвртом изреке.

Имајући у виду да је тужилац делимично успео у жалбеном поступку, тужена је обавезан да му надокнади трошкове за састав жалбе од стране адвоката у износу од 22.500,00 динара и за судску таксу на жалбу и другостепену одлуку у износу од по 37.680,00 динара, према оствареном успеху спору, а у границама постављеног трошковника, сходно одредби члана 153 став 1 ЗПП, па је одлучено као у ставу петом изреке применом члана 165 став 1 ЗПП.

Будући да је тужена само у незнатом делу успела са жалбом (само у погледу

законске затезне камате на трошкове поступка), а давање одговора на жалбу тужиоца, није било неопходно у смислу члана 154 ЗПП ради заштите интереса тужене у овом поступку, то је одлучено као у ставу шестом изреке применом члана 165 став 1 у вези 153 ЗПП.

**Председник већа-судија
Радмила Ђурић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић